

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/104/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014201734
Dátum vydania rozhodnutia:	03.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1014201734.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Z. G., narodená XX.XX.XXXX, K., zastúpená: JUDr. Milan Škultéty, Ul. 29. augusta 5, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, pozemkový a lesný odbor, Trenčianska 55, Bratislava, za účasti: 1.) Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, 2.) Bytové družstvo Krížna, Krížna 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/77/2014-39 zo dňa 25.11.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu o d m i e t a .
Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 9Sp/77/2014-39 zo dňa 25.11.2014 zrušil napadnuté rozhodnutie odporcu sp. zn. OU-BA-PLO-2014/130101/ZBE zo dňa 16.07.2014 podľa § 250j ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Uvedeným rozsudkom v spojení s opravným uznesením č. k. 9Sp/77/2014-46 zo dňa 09.02.2015 a uznesením č. k. 9Sp/77/2014-51 zo dňa 03.03.2015 krajský súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 167,78 eur.

Proti rozsudku krajského súdu podal odporca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil ako nezákonný a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odporca uvádza, že sa nestotožňuje s poučením krajského súdu o nemožnosti podať opravný prostriedok proti predmetnému rozsudku, a to s poukazom na § 204 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 1 O.s.p., ktorý stanovuje, že proti rozsudku súdu podľa § 205j ods. 1, 2 a 6 je prípustné odvolanie. Ďalej poznamenáva, že je toho názoru, že nehnuteľnosť p. č. 2179/1 (neskôr p. č. 10205), k. ú. I. (teraz k. ú. S.) prešla na štát dátumom vydania listiny - uznesenia o konfiškácii majetku, t. j. 30.07.1946, resp. jeho právoplatnosťou. Po právoplatnosti tohto uznesenia prešlo vlastnícke právo k nehnuteľnosti na štát a je bezpredmetné kedy s nehnuteľnosťou začal štát nakladať a tiež či nehnuteľnosť navrhovateľ alebo jeho príbuzní užívali po vydaní konfiškačného rozhodnutia. Ďalej uvádza, že predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznanie náhrady je, že vlastníctvo prešlo na štát v zákonnej dobe, pričom zákonodarca

neustanovuje či prešlo formálne vlastníctvo alebo do faktickej držby alebo užívania. Pre štát teda existovala listina vydaná v roku 1946, ktorým nehnuteľnosť prešla na štát a štát ňou mohol od tejto doby nakladať. Odporca navyše dodáva, že dôležitým faktorom je aj skutočnosť, že listina bola vydaná v povojnových rokoch, nie v období komunistickej neslobody, konfiškovaním majetku sa riešil povojnový stav, teda vydanie listiny nebolo výsledkom komunistickej perzekúcie z obdobia neslobody. Cieľom zákona č. 229/1991 Zb. nie je naprávanie majetkových krívd v povojnových rokoch, ale v čase komunistickej neslobody, t. j. v čase od 25.02.1948 do 01.01.1990.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vyjadril podaním, ktoré bolo krajskému súdu doručené dňa 12.03.2015. Vo vyjadrení uvádza, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, vydané v súlade so skutočným a právnym stavom veci. S poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje, nesúhlasí s tvrdením odporcu, že dátumom vydania resp. právoplatnosti nulitného rozhodnutia prešlo vlastnícke právo k nehnuteľnosti na štát. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 154,34 eur.

Slovenský pozemkový fond sa k odvolaniu nevyjadril.

Bytové družstvo sa k odvolaniu nevyjadrilo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie odporcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietnuť.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O.s.p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/77/2014-39 zo dňa 25.11.2014 odvolací súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu sp. zn. OU-BA-PLO-2014/130101/ZBE zo dňa 16.07.2014 podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O.s.p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p., má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O.s.p. nie je prípustné - ani do merita veci, ani voči trovám konania. Na uvedený záver nemá vplyv ani nesprávne poučenie, uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvého stupňa, o prípustnosti odvolania proti výroku o trovách konania, lebo takéto nesprávne poučenie nezakladá právo na jeho uplatnenie.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14.09.2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/77/2014-39 zo dňa 25.11.2014 odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250s veta druhá O.s.p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.